

Przeobrażenia społeczne średniego miasta, a niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży

Liczba stron: 69

Nazwa Szkoły Wyższej: Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu

Rodzaj pracy: magisterska

Rok oddania: 2001

Zawartość pracy:

SPIS TREŚCI

WSTĘP

Założenia metodologiczne i teoretyczne pracy.

ROZDZIAŁ I

Problemy rozwojowe dzieci i młodzieży jako problem pedagogiczny.

A. Wyjaśnienie podstawowych pojęć

1. Niedostosowanie społeczne

2. Symptomy i przejawy niedostosowania

B. Środowisko wychowawcze w średnim mieście

1. Problem

2. Hipotezy badawcze

3. Zmienne

4. Metody, techniki i narzędzia badawcze.

5. Organizacja, teren badań oraz dobór próby.

C. Dziecko „miasta”.

ROZDZIAŁ II

Przeobrażenia społeczne miast a niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży

1. Autonomia rodziny. Pojęcie transformacji.

2. Cechy rodziny polskiej w punkcie wyjścia procesu transformacji.

3. Środa Wlkp. jako środowisko życia dzieci i młodzieży niedostosowanej.

4. Udział dzieci i młodzieży w strukturze społecznej i demograficznej miasta
5. Rodzaje niedostosowania społecznego w latach 1989-1999.
6. Niedostosowanie społeczne na „mapie” społecznych problemów Środy Wlkp.
7. Analiza patogennych cech rejonów zamieszkałych przez niedostosowaną młodzież i dzieci.

ROZDZIAŁ III

Charakterystyka systemu przeciwdziałania niedostosowaniu społecznemu w Środzie Wlkp.

1. Typowe reakcje społeczności lokalnej na zaburzenia ładu społecznego przez młodzież łamiącą normy prawne i społeczne - od konserwatyzmu do poczucia zagrożenia.
2. Efektywność rozwiązywania problemu niedostosowania społecznego
 - a) metoda pracy socjalnej w rozwiązywaniu problemów niedostosowania społecznego różnych grup wiekowych dzieci i młodzieży
 - b) potrzeba innowacji pedagogicznych i społecznych w pracy pedagogicznej w perspektywie reformowanej szkoły

Bibliografia

Aneks

WSTĘP

Problemy społeczne są przedmiotem badań wielu nauk. Dostarczana przez nie wiedza cząstkowa nie składa się jednak na spójną syntezę, nie przybliża rozumienia istoty rodziny, podstawowej komórki społecznej. Tym samym nie może stanowić wystarczającej podstawy do powszechnie obowiązujących działań na rzecz promocji małżeństwa i rodziny. Znajomość imponującego dorobku badań podejmowanych w ramach teorii opisujących i wyjaśniających rozmaite fenomeny życia społecznego, choć niewątpliwie użyteczna, nie może być uznana za wystarczającą. Wiedza o rodzinie stanowi system obejmujący zagadnienia teoretyczno-praktyczne. Korzysta wszechstronnie z danych dostarczanych przez nauki opisowe i odwołuje się do refleksji filozoficznej, zwłaszcza w wyjaśnianiu natury człowieka i wynikających z niej zasad etycznych, oraz stara się ujmować swoje osiągnięcia językiem filozofii.

Niedostosowanie społeczne jako problem społeczny należy do tych negatywnych zjawisk, których obecność odczuwa się coraz dotkliwiej w miarę postępu rozwoju społecznego. Problem ten jednak interesuje socjologów i pedagogów od dawna.

Nie bez racji przyjmuje się, że początki pedagogiki wiążą się z trudnościami wychowawczymi, z trudnościami w dostosowaniu się młodszego pokolenia do wymogów świata dorosłych. Im większe różnice między pokoleniami tym trudniejsze jest dostosowanie.

Współczesne życie charakteryzuje się intensywnym postępem we wszystkich przejawach cywilizacji i kultury oraz przemianami społecznymi i ekonomicznymi. Jest więc zrozumiałe, że bardzo różne są treści i różny stosunek do najbardziej istotnych spraw życiowych następujących po sobie pokoleń. Zmienia się także środowisko wychowawcze. Inna jest także rola szkoły współczesnej wobec skali rozwijających się form kształcenia pozaszkolnego. Inne są funkcje wychowawcze i opiekuńcze rodziny dziś w porównaniu z rodziną tradycyjną. Konsekwencją zachodzących przemian jest zmieniający się model wychowania i także towarzyszące tym przemianom trudności wychowawcze.

Otoczeniem niezmiernie ważnym w życiu każdego dziecka jest rodzina i najbliższe środowisko. To od rodziców otrzymuje młody człowiek posag w formie ukształtowanej w pewien sposób osobowości, który jest efektem konkretnego postępowania wychowawczego. Proces ukierunkowania rozwoju dziecka, potem młodego człowieka okazuje się być procesem niezmiernie trudnym. Jego ewolucja dokonuje się wraz ze zmianami rzeczywistości społecznej która jest z kolei skutkiem gwałtownych przeobrażeń społeczno-cywilizacyjnych. Zmienna rzeczywistość tworzy nowy system uznawanych wartości, one wyznaczają nowy poziom aspiracji życiowych, odmienny styl oddziaływań wychowawczych-metod, środków wychowania. Socjalizacja i wychowanie dzieci, zwłaszcza tych zamieszkujących w mieście, narażone jest na szereg zagrożeń.

Głównym problemem mojej pracy jest niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży w świetle przeobrażeń społecznych miasta średniej wielkości. Problem ten postaram się rozpatrzyć wszechstronnie, by znaleźć genezę i rozwiązanie dzisiejszego niedostosowania dzieci i młodzieży

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę [pisanie prac](#) - sprawdzony serwis!